

Mẹ Tôi

My Mother
EPiano

Trần Tiến
Arr. W. Hickox, 2025.03

Adagio semplice e dolente, molto tranquillo ♩ = 54

Piano

p Mẹ ơi con đã già rồi con ngồi nhớ mẹ khóc như trẻ con. Mẹ ơi con đã già

Pno.

rồi con ngồi ngơ ngẩn nhớ ngôi nhà xưa. Ngày xưa cha ngồi uống rượu mẹ ngồi khâu áo. Ngoài

hiên mùa đông cây bàng lá đỏ Ngày xưa chị hát vu

Pno.

vớ mấy câu ca cổ cho em nằm mơ. Ngày xưa mẹ đắp cho con chiếc khăn quàng cổ ấm hơi mẹ

yêu. Ngày xưa bên giường cha nằm mẹ ngồi xa vắng. Nhìn cha, thương cha chí lớn không

© 2025 W. Hickox. Arrangement of Mẹ Tôi.

Feel free to share and perform this arrangement for personal or educational use, with credit to the arranger.
If you wish to use it commercially or for profit, please contact the arranger for permission and inclusion. Rev: 2025.12.16

16 Dm Dm B $\flat$ C Am D7 Gm A7 Dm B $\flat$ C
 Pno. thành. Biển sóng thét gào một ngày nhớ mẹ sóng trào khơi xa. Trời gió mây

20 Am D7 Gm A7 Dm D7 Gm C7 F A A7
 Pno. ngàn một ngày khóc mẹ trắng tàn sao rơi. Mẹ ơi! Thế giới mênh mông, mênh mông không bằng nhà

23 Dm D7 Gm C7 F A A7 Dm D7 Gm C7
 Pno. mình. Tuổi thơ như chiếc gối êm, êm cho tuổi già úp mặt. Trèo lên dãy núi thiên

26 F C F C7 F D7 Gm C7 F C F C7
 Pno. thai í a Mẹ tôi trong áng mây vàng. Mẹ ơi! Hãy dắt con theo í a để con mãi mãi bên

29 F D7 Gm C7 F A A7 Dm D7 Gm C7
 Pno. mẹ. Ngoài kia thế giới mênh mông mênh mông không bằng nhà mình. Ngoài kia phú quý vinh

32 F Dm A A7 1. Dm D7 Gm C7 2. Dm
 Pno. quang í a vinh quang sao bằng có mẹ. Trèo lên dãy núi thiên mẹ.

Mẹ Tôi

Trần Tiến

1. Mẹ ơi, con đã già rồi, con ngồi nhớ mẹ, khóc như trẻ con.
Mẹ ơi, con đã già rồi, con ngồi nhớ ngôi nhà xưa.
Ngày xưa cha ngồi uống rượu, mẹ ngồi đan áo,
ngoài hiên, mùa đông, cây bàng lá đỏ.

2. Ngày xưa chị hát vu vơ những câu ca cổ cho em nằm mơ.
Ngày xưa mẹ đắp cho con tấm khăn quàng cổ ấm hơi mẹ tôi.
Ngày xưa bên giường cha nằm, mẹ ngồi xa vắng,
nhìn cha, thương cha chí lớn không thành.

ĐK: Biển sóng thét gào, một ngày nhớ mẹ, sóng trào khơi xa.
Trời gió mây ngàn, một ngày khóc mẹ, trăng tàn sao rơi.
Mẹ ơi, thế giới mệnh mông, mệnh mông không bằng nhà mình.
Tuổi thơ như chiếc gối êm, êm cho tuổi già úp mặt.
(Dù cho phú quý vinh quang, vinh quang không bằng có mẹ.)

* Trèo lên dãy núi thiên thai, ối a, mẹ tôi trông áng mây vàng.
Mẹ ơi, hãy dắt con theo, ối a, để con mãi mãi bên mẹ.
Mẹ ơi, thế giới mệnh mông, mệnh mông không bằng nhà mình.
Dù cho phú quý vinh quang, vinh quang không bằng có mẹ.

Biển sóng thét gào, một ngày nhớ mẹ, sóng trào khơi xa.
Trời gió mây ngàn, một ngày khóc mẹ, trăng tàn sao rơi.
Trèo lên dãy núi thiên thai, ối a, mẹ tôi về đâu.
Ngàn năm mây trắng bay theo, ối a, mẹ ơi, mẹ về đâu.

My Mother

Trần Tiến

1. Mother, I am old now, yet I sit remembering you, weeping like a child.
Mother, I am old now, lost in thought, longing for our house long ago.
In those days Father drank his wine, Mother knitted quietly beside him.
Out on the porch, winter came—the almond tree let its leaves fall.

2. In those days my sister sang idly, old folk songs that carried me into dreams.
In those days Mother covered me with a scarf still warm with her breath.
In those days, by Father's bedside, Mother sat alone and distant,
looking at him, loving him, mourning a great dream left unfulfilled.

Refrain: The sea cries out in breaking waves—a day of missing Mother, the tide surges far away.
The sky fills with wind and clouds—a day of grieving Mother, the moon grows pale, the stars fall.
Mother, the world is boundless, yet nothing is greater than our home.
Childhood is a soft pillow, where an aging face may rest.
(Even wealth and honor, even glory and success, cannot equal having a mother.)

* Climbing the mountains of heaven—oh Mother, I glimpse you in golden clouds.
Mother, take my hand and lead me, let me remain beside you forever.
Mother, the world is boundless, yet nothing is greater than our home.
Even wealth and honor, cannot equal having a mother.

The sea cries out in breaking waves—a day of missing Mother, the tide surges far away.
The sky fills with wind and clouds—a day of grieving Mother, the moon grows pale, the stars fall.
Climbing the mountains of heaven—oh Mother, where have you gone?
For a thousand years white clouds drift on—oh Mother, oh Mother, where have you gone?